

З нагоди празника Введення в храм Пресвятої Богородиці 1, 2 і 5 грудня відбулись традиційні реколекції для однойменного семінарійного Братства. Реколектантом був його довголітній духівник владика Григорій (Комар). Протягом 3 днів, щовечора, після закінчення усіх денних справ і обов'язків, братчики збирались у каплиці Братства, щоби помолитись і почути науку архиєрея. Кожна реколекційна наука розпочиналась акафістом до Пресвятої Богородиці.

В перший день реколекцій владика Григорій пояснив, чим для кожного семінарриста має бути участь у Братстві: "Ми вступаємо в Братство, маючи чітку мету: щоб воно було для нас ще одним інструментом підготовки до служіння Богу. Воно має сприяти нашому духовному зросту. Це його головне завдання." Владика наголосив, що "сила Братства в тому, що ми є спільні і всі наші дії скріплюємо молитвою."

Єпископ базував свою науку на досвіді засновника Братства "Введення в храм Пресвятої Богородиці" о. Ісидора Дольницького. Отець Ісидор, духівник Львівської семінарії у пердвоєнний час, проводив паралелі між перебуванням Марії у храмі і семінарриста у семінарії. Відштовхуючись від напрацювань Дольницького, владика Григорій зробив акцент на 2 основних заняттях Марії у храмі: духовному читанні і молитві. Говорячи про духовне читання, архиєрей наголосив, що воно повинне включати не лише розум, а й волю: "Розум допомагає застановитись над прочитаним, а воля пробуджує гарячі почуття і бажання це робити."

Значну частину реколекційної науки зайняли розважання над темою молитви. Владика ставить Богородицю, як зразок і говорить про час, предмет і спосіб молитви. Все, що Марія мала, не далось їй просто так, а через важкий труд і безперестанну молитву. Якими текстами молилася Марія? Текстами з Псалтиря, бо ця книга містить в собі коротко все те, що є в Святому Письмі. "Причина молитви - бажання любові," - підсумував єпископ.

Владика Григорій наголосив на важливості розважання над Божим Промислом, як це робила Марія у храмі. З цього розважання випливають 3 важливі наслідки: 1) людина знаходить присутність Божого діяння у своєму житті; 2) це розважання спонукає її дякувати Богу; 3) людина старається ще ревніше жити за законом Божим.

На останок владика порадив братчикам бути вдячними Богу за всі ласки, які вони отримали у своєму житті. Дякувати слід не лише за радісні моменти, а й за труднощі, бо за Іваном Золотоустим, "подяка в труднощах подібна до подвигу мучеництва". Але подяка має завжди йти в парі з покорю.

На завершення реколекцій владика побажав братчикам щоб "празник був для нас нагодою підійти ближче до Господа."